

Eeskujulik Punamütsike

Punamütsike on 21 aastat vana lastepäevakodu ja asub Võru 1. Keskkooli külje all. Punamütsike on pikki aastaid olnud uuen-dustemeelne vaimse kasvatus-e baasasutus. Selles majas on pal-ju näidatud (näidistunnid) ja hoogsalt kogemusi vahetatud. Esimese juhataja Mare Orusaa-re juhtlauset — hästi haritud kaader ja täiuslik õppematerjal — hoitakse au sees tänini.

Austusväärne on ka väike punase mütsiga tüdruk. Muinas-jutu- ja maja nimikangelase sünnipäeva tähistatakse igal aastal pidulikult justkui juubelit.

Punamütsikest ei unustata. Nii tulevad endised töötajad veel aastate pärastki samasse majja: kes tööle tagasi, kes külla.

Mis kasvatajaid selles majas kinni hoiab? „Meil on täisloo-mejõus töötajad, kes oma tööd ja üksteist hästi tunnevad,” ar-vab juhataja Reet Jeenas.

„See töö on mulle südame-lähedane, seda ma oskan,” lisab kasvataja Lily Dolenko. „Kõik meie maja kasvatajad hoiavad väga oma kodu ja peret, seega oskavad ka võõraid lapsi hoi-da.” Täpsustuseks olgu öeldud, et sellise hinnangu olevat hilju-ti andnud üks kõrvaltvaataja. Seda objektiivsem see muidugi on.

Lapsed väärivad vahvaid üri-tusi ja neid on pakutud: rahva-kalendri tähtpäevade tähistamisest suurejoonelise laulu- ja tantsupäevani, mis kordub iga viie aasta tagant. Kõik kasvata-

jad nimetavad pidude tore-da eestvedajana muusikakasvatajat Eha Haaki. „Kõik on osalised,” on viimane tagasihoidlik.

Punamütsike oli ka üks esi-mesi Võrumaa lasteaedu, kes hakkas pereüritusi korraldama. Veel mõni aeg tagasi lükati laps lihtsalt üle rühmatoa ukse ja haarati õhtul kaasa. Nüüd on vanemate huvi lapse päeva vastu tõusnud. „Nii see peabki olema, lasteaed ja vanemad koostöös,” on Reet Jeenas rahul.

Kleenuke kokatädi Milvi Truija on lasteaia esimestest päevadest alates ametis. „Lap-sed naeravad palju ja see mulle meeldib,” tunnistab peakokk. Tal ei ole aega isegi paksuks minna, kogu energia ja südame paneb ta toidu valmistamisse.

„Muresid on muidugi ka, aga neist saab üle,” on majandus-juhataja Silvi Pärnapuu opti-mistlik. Üks mureallikas on bas-sein — ainuke seni töötanud lasteaiabassein Võru linnas. Kuidagi on seal siiani sulis-tatud, aga aeg muudab torud üha vähem vettpidavaks. Rahapal-ved on juba esitatud. Talvel on basseini ju lastele tänuväärne meelelahutus- ja spordipaik.

„Suure maja kohta on meie elu rahulik olnud. Oma teened on selles juhatajal, kes oskab närvilisi naisi maha rahustada,” on kasvatajad ühel nõul.

Ja Reet Jeenas ei varja kasva-tajate teeneid: „Kõik on nii osa-vate kätega, ikka valmis uut välja nuputama.”

„Kus ma ka ei käiks, tundub oma maja mulle nii maitsekas ja armas, kõik nurgatagused on ära säititud,” tunnistab kasvataja Li-ly siiralt. Kasvataja Tiit Kabun toetab: „Kui ma siia majja tul-in, paistis see mulle nii ilus. Ja aina ilusamaks muutub. Selles on suur osa ka Helve Taevikul, õppe-kasvatustöö juhatajal.”

Vaevalt, et ainult töötajad se-da märkavad, küllap lapsedki.

KAILE KABUN

Vahvad lapsed vahvast lasteaia-st.

JOOSEP AADER

VÕRUMAA LASTEAIAD 80